Михайло Лермонтов

Як небо, зір твій променистий...

* * *

(Переклад Миколи Зерова)

Як небо, зір твій променистий
Емалева блакить;
Як поцілунок, голос чистий
І тане, і тремтить.
Єдиний звук твоєї мови,
Єдиний погляд твій,
І я віддать за те готовий
Кинджал грузинський мій.
І він порою любо грає,
Привабливо дзвенить;
На дзвін його душа палає
І в серці кров кипить.
Але мені навік остили
Війна і гук боїв,
Як я почув твій голос милий
І погляд твій зустрів.